

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

O., 25 października 2018 roku

Sąd Rejonowy w Ostródzie IV Wydział Pracy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marzena Madrak

Protokolant: sekr. Katarzyna Bińkuś

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 października 2018 roku w O. sprawy

z powództwa M. M. (PESEL (...))

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w (...) (KRS (...))

o wynagrodzenie za pracę

1. zasądza od pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w (...) na rzecz powoda M. M. kwotę 6855,05 zł (sześć tysięcy osiemset pięćdziesiąt pięć złotych pięć groszy) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot:

- 2200 zł od dnia 11.11.2015 r. do dnia zapłaty,

- 880 zł od dnia 11.12.2015 r. do dnia zapłaty,

- 719,60 zł od dnia 11.12.2015 r. do dnia zapłaty,

- 2346,72 zł od dnia 11.07.2016 r. do dnia zapłaty,

- 708,73 zł od dnia 11.07.2016 r. do dnia zapłaty,

2. w pozostałym zakresie powództwo oddała;

3. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1350 zł (tysiąc trzysta pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

4. nie obciąża pozwanej kosztami sądowymi;

5. wyrokowi w punkcie pierwszym nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 2200 zł.

UZASADNIENIE

Powód M. M. złożył pozew przeciwko (...) Sp. z o.o. z siedzibą w (...) o zasądzenie kwoty 7.080,33 zł z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 2.200 zł od 11 listopada 2015 roku do dnia zapłaty,

- 1.152 zł od 11 grudnia 2015 roku do dnia zapłaty,

- 719,60 zł od 11 grudnia 2015 r. do dnia zapłaty,

- 2.300 zł od 11 lipca 2016 r. do dnia zapłaty

- 708,73 zł od 11 lipca 2016 r. do dnia zapłaty.

Powód wniósł również o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że był zatrudniony w pozwanej spółce na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony za wynagrodzeniem w kwocie 2.200 zł miesięcznie. Nie otrzymał wynagrodzenia za październik 2015 r. w wysokości 2.200 zł brutto, oraz za lipiec 2015 r., przy czym od 13 do 26 listopada przebywał na zwolnieniu lekarskim. Wynagrodzenie za czas świadczonej pracy wyniosło 1152 zł, a wynagrodzenie chorobowe – 719,60 zł.

W okresie od 13 maja do 14 czerwca 2016 r. powód przebywał na urlopie. Za wskazany okres nie otrzymał wynagrodzenia w łącznej kwocie 2.300 zł.

Ponadto powód nie otrzymał wynagrodzenia za czas niezdolności od pracy w okresie od 15 czerwca 2016 r. do 28 czerwca 2016 r. w kwocie 708,73 zł.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 4 czerwca 2018 r. wydanym w sprawie IV Np. 2/18 Sąd Rejonowy w Ostródzie nakazał pozwanej by zapłaciła powodowi kwoty wskazane w pozwie z ustawowymi odsetkami, zgodnie z żądaniem powoda oraz kwotę 1200 zł tytułem, kosztów zastępstwa procesowego w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu zapłaty albo wniosła w tym terminie sprzeciw.

Pozwana (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w (...) wniosła sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości. W uzasadnieniu sprzeciwu wskazała, że kwota 7.080,33 zasądzona nakazem zapłaty na rzecz powoda jest zawyżona, bowiem zgodnie z kartami wynagrodzeń należne mu wynagrodzenie za okres objęty pozwem wynosi 6.855,05 zł. Pozwana przedstawiła szczegółowe wyliczenie należności powoda w uzasadnieniu sprzeciwu. Podniosła ponadto, iż w trakcie trwania stosunku pracy wielokrotnie informowała powoda o swoich przejściowych problemach finansowych, które były jedyną przyczyną w opóźnieniu wypłaty powodowi należnego wynagrodzenia. Według pozwanej, trudna sytuacja spółki spowodowana była działaniem osób trzecich, które doprowadziły do problemów spółki, w wyniku czego prowadzone są cztery sprawy przed Naczelnym Sądem Administracyjnym. Pozwana zaprzeczyła, by odmawiała wypłaty wynagrodzenia, wyjaśniała natomiast, że zapłata nie była możliwa ze względu na zajęcie konta spółki przez komornika. Pozwana podała, że podjęła różnego rodzaju działania w celu pozyskania dodatkowego finansowania dla spółki, co pozwoli na uregulowanie zobowiązań wobec powoda z odsetkami w najbliższym czasie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. M. był zatrudniony w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w (...) na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony z dnia 4 marca 2013 r. za wynagrodzeniem w kwocie 2.200 zł.

Powód nie otrzymał wynagrodzenia za pracę za październik 2015 r. W tym miesiącu powód korzystał z jednego dnia urlopu – 26.10.2015 r. Wynagrodzenie za jeden dzień urlopu wyniosło 100 zł, zaś wynagrodzenie za pracę za pozostałe dni października 2015 r. wyniosło 2.100 zł.

W dniach od 13 do 30 listopada 2015 r. powód korzystał ze zwolnienia lekarskiego, a w dniu 10 listopada 2015 r. przebywał na urlopie wypoczynkowym. Wynagrodzenie chorobowe za okres 13-30.11.2015 r. wyniosło 719,60 zł, a wynagrodzenie za 1 dzień urlopu – 110 zł. Wynagrodzenie zasadnicze za pozostałe dni listopada 2015 r. wyniosło 770 zł. Powód nie otrzymał powyższych kwot.

W okresie od 13 do 31 maja 2016 r. powód przebywał na urlopie. Za wskazany okres wynagrodzenie wyniosło 1320 zł. Wynagrodzenie zasadnicze za czerwiec odpowiadało kwocie 26,72 zł, stanowiącej wyrównanie między wynagrodzeniem chorobowym a urlopowym. Pozwana nie wypłaciła powodowi powyższych należności.

Powód kontynuował urlop wypoczynkowy w dniach 1-14 czerwca 2016 r. Wynagrodzenie za ten okres, które wyniosło 1000 zł, nie zostało mu wypłacone.

W okresie od 15 do 30 czerwca 2016 r. powód przebywał na zwolnieniu lekarskim. Za ten okres nie otrzymał wynagrodzenia chorobowego w kwocie 719,60 zł. Ponadto powód nie otrzymał wynagrodzenia za czas niezdolności od pracy w okresie od 15 czerwca 2016 r. do 28 czerwca 2016 r. w kwocie 708,73 zł.

Łącznie powód nie otrzymał od pozwanej należnego mu wynagrodzenia w kwocie 6.855,05 zł

/dowód: karta wynagrodzeń za 2016 r. k. 30, karta wynagrodzeń za 2016 r. k. 31, zgoda na potrącanie zaliczki na podatek dochodowy i składek ZUS k. 32, lista osób przystępujących do umowy ubezpieczenia k. 33, odpis z KRS k. 34- 38, akta osobowe powoda/

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w zdecydowanej części.

Pozwana uznała powództwo w przeważającej części, przedstawiając w treści sprzeciwu szczegółowe wyliczenie należności przysługujących powodowi za okres objęty pozwem. Przedstawione przez pozwaną okoliczności znajdują pełne potwierdzenie w dowodach załączonych do sprzeciwu. Z kolei powód nie przedstawił dowodów, które potwierdzałyby, że przysługują mu należności w wyższych kwotach niż uznane przez pozwaną.

Zgodnie z treścią art. 213 § 2 kpc Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

Ocena, czy zachodzi jedna z wymienionych przesłanek niedopuszczalności uznania powództwa, powinna nastąpić w zasadzie wyłącznie w świetle materiału procesowego znajdującego się w aktach sprawy (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 21 stycznia 1999 roku, sygn. akt I ACa 890/98, OSA 1999 r., nr 11-12, poz. 52).

Uznanie powództwa jest aktem dyspozycyjności pozwanego, który nie tylko uznaje samo żądanie powoda, ale i to, że uzasadniają je przytoczone przez powoda okoliczności faktyczne i godzi się na wydanie wyroku uwzględniającego to żądanie (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z 28 października 1976 r., sygn. akt II CRN 232/76, OSNCP 1977 r., nr 5-6, poz. 101, oraz z 14 września 1983 r., sygn. akt III CRN 188/83, OSNCP 1984 r., nr 4, poz. 60).

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie nie zachodziły jakiegokolwiek przesłanki uzasadniające kwestionowanie uznania powództwa przez pozwanego. Okoliczności sprawy w zakresie niezbędnym do oceny uznania, były bezsporne. W świetle powyższego Sąd uznał, iż oświadczenie pozwanego o uznaniu powództwa było skuteczne oraz nie budziło żadnych wątpliwości co do zgodności z prawem i zasadami współżycia społecznego.

Uwzględniając powyższe, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku, zasądzając odsetki ustawowe za opóźnienie od dat wymagalności roszczeń wskazanych w pozwie, zgodnie z art. 481 kc (punkt I wyroku).

Sąd oddalił powództwo w części wykraczającej poza uznanie powództwa przez pozwaną, uznając żądanie powoda w tym zakresie za nieudowodnione.

O kosztach procesu sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc w zw. z § 9 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych, zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1350 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, obejmujących koszty zastępstwa procesowego.

W oparciu o art. 102 kpc Sąd nie obciążył pozwanej, będącej stroną przegrywającą proces kosztami sądowymi. Zgodnie z powyższym przepisem, wypadkach szczególnie uzasadnionych, sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. W Ocenie Sądu trudna sytuacja finansowa pozwanej

spółki i konieczność zaspokojenia roszczeń pracowniczych uzasadnia odstąpienie od obciążenia pozwanej kosztami sądowymi.

Stosownie do art. 477² § 1 k.p.c. wyrokowi w punkcie I nadano rygor natychmiastowej wykonalności do wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia (punkt III).